

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 102/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. arch. J. D., L., zastúpeného advokátom JUDr. L. K., L., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 46 ods. 2, čl. 46 ods. 3 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 128/12/6606 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Pv 1243/08) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. arch. J. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2013 doručená sťažnosť Ing. arch. J. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 46 ods. 2, čl. 46 ods. 3 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec

(ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 128/12/6606 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Pv 1243/08).

V sťažnosti sťažovateľ okrem iného uviedol:

«Voči sťažovateľovi bolo uznesením Okresného riaditeľstva PZ, úrad justičnej a kriminálnej polície L. zo dňa 09. 02. 2010 pod sp. zn. ČVS:ORP-906/OEK-LC-2009 začaté trestné stíhanie a bolo vznesené obvinenie zo spáchania prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1) Tr. zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona...

Proti vyššie uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia za prečin som podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť dňa 15. 03. 2010. V nej som podrobne uviedol a rozpísal všetky dôvody, pre ktoré som považoval napadnuté uznesenie OR PZ L. za nezákonné a nesprávne. V uvedenej sťažnosti som namietal právnu kvalifikáciu skutku a tvrdil som, že predmetné uznesenie je v rozpore so zákonom, predovšetkým som namietal skutočnosť, že v zmysle ust. § 214 Tr. zákona sa tohto prečinu môže dopustiť štatutárny orgán právnickej osoby, prokurista právnickej osoby alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom. V danom prípade však moja osoba nespĺňala ani jednu zákonnú podmienku, aby som sa uvedeného skutku mohol dopustiť.

O uvedenej sťažnosti rozhodol prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec uznesením sp. zn. 1 Pv 1243/08-76 zo dňa 20. 04. 2010 a to tak, že túto zamietol. Uznesenie o zamietnutí sťažnosti obsahuje jeden a pol strany, pričom samotné zdôvodnenie jej zamietnutia bolo zhrnuté do dvoch krátkych odsekov...

Toto rozhodnutie prokurátora Okresnej prokuratúry Lučenec som opätovne považoval za svojvoľné, nepodložené, a nepreskúmateľné, lebo prokurátor sa ním znovu nevysporiadal ani s jedným z dôvodov uvádzaných v mojej sťažnosti, nereagoval na moje sťažnostné dôvody a poriadne sa nimi nezaoberal. Mám za to, že týmto konaním opätovne porušil nielen ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. poriadku., ale aj moje ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu, garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky...

Mám za to, že takýmto postupom prokurátora došlo k porušeniu mojich základných, ústavou garantovaných práv. Prokurátor porušil ďalšie ustanovenia Tr. poriadku a ustanovenia zákona o prokuratúre, keď voči mne nevykonával žiadne dokazovanie

a prakticky po 3 rokoch dňa 21. 01. 2013 mi bolo doručené Uznesenie o zastavení trestného stíhania v tejto veci. Predmetné uznesenie mi bolo doručené pod číslom 1 Pv 128/12/6606-9 (príloha č. 4). Konanie Okresnej prokuratúry Lučenec bolo iniciované ako osobná pomsta na skutočnosť, na ktorú som upozorňoval niekoľkokrát (príloha č. 5 - List na Okresného prokurátora zo dňa 21. 12. 2011). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som sa rozhodol, že po ukončení tohto vyšetrovania a zastavení trestného stíhania voči mne, ako nedôvodnému obvinenému podám sťažnosť spojenú s nárokmi na uplatnenie si škody.

Z hľadiska konkrétneho definovania v čom vzniklo konaním prokurátora Okresnej prokuratúry v Lučenci nesprávne rozhodnutie a nerešpektovanie Uznesenie Generálnej prokuratúry SR, vyplýva z čl. I. tejto sťažnosti a je zrejmé z príloh, ktoré sú súčasťou tejto sťažnosti.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa Ing. arch. J. D. podľa čl. 19 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 46 ods. 2, čl. 46 ods. 3, čl. 46 Ústavy SR postupom Okresnej prokuratúry v Lučenci vo veci č. 1 Pv 128/12/6606-9, predtým 1 Pv 1243/08-76 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi Ing. arch. J. D. priznáva finančné zadostučinenie v sume 90.000 €, ktoré je Okresná prokuratúra v Lučenci povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresnej prokuratúry v označených konaniach došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 46 ods. 2, čl. 46 ods. 3 a čl. 46 ústavy (správne má byť čl. 49 ústavy, pozn.).

Zo skutkového stavu opísaného v prílohách k sťažnosti vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru L. (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ČVS: ORP-906/OEK-LC-2009 z 9. februára 2010 bolo proti sťažovateľovi (v spolupáchateľstve s Ing. G.) začaté trestné stíhanie vo veci „*Nevyplatenia mzdy a odstupného*“.

Proti rozhodnutiu vyšetrovateľa podal sťažovateľ sťažnosť 15. marca 2010.

Z prílohy č. 3 k sťažnosti ďalej vyplýva, že prokurátorka okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pv 1243/08-76 z 20. apríla 2010 zamietla sťažnosť Ing. O. G. proti namietanému uzneseniu vyšetrovateľa ako nedôvodnú. Z tohto uznesenia však nevyplýva, že by sa predmetné uznesenie týkalo sťažovateľa, ako to uvádza v sťažnosti.

Z prílohy č. 4 k sťažnosti vyplýva, že uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 128/12/6606-9 z 10. januára 2013 bolo zastavené trestné stíhanie sťažovateľa v uvedenej trestnej veci. Proti tomuto uzneseniu bola prípustná sťažnosť do troch dní

od jeho oznámenia (sťažovateľovi bolo uznesenie doručené 21. januára 2013). Sťažovateľ však sťažnosť proti tomuto uzneseniu nepodal, resp. zo sťažnosti to nevyplýva.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých je sťažovateľ uplatňujúci ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpený advokátom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k sťažnosti pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa sa vyznačuje zmätočnosťou svojho obsahu, ktorá vyúsťuje do nedostatku jednej zo zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti požadovanej ustanovením § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorou je logické, kompaktné a dostatočne určité odôvodnenie návrhu. Odôvodneniu sťažnosti sťažovateľa

takáto kvalita zjavne chýba, pretože ten v sťažnosti žiadnym spôsobom neodôvodnil porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1, čl. 46 ods. 2 a čl. 46 ods. 3 ústavy postupom okresnej prokuratúry (tieto len citoval), a tiež nesprávne označil namietané porušenie čl. 46 ústavy (namiesto čl. 49 ústavy).

Okrem toho k sťažnosti nepripojil nijaký relevantný dôkaz, že v pôvodnom konaní (uznesením č. k. 1 Pv 1243/08-76 z 20. apríla 2010) malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pretože toto uznesenie sa výslovne netýka sťažovateľa, ale inej osoby (Ing. O. G.).

Ústavný súd zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Túto úlohu plní práve inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04).

Podľa ustanovenia § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov je advokát povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (II. ÚS 117/05).

Keďže sťažnosť sťažovateľa vykazuje na prvý pohľad závažné nedostatky, ústavný súd ju mohol odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Zo sťažnosti a z jej príloh tiež vyplýva, že sťažovateľ svoje námietky proti nezákonnosti postupu okresnej prokuratúry v pôvodnom konaní od roku 2010 nepredniesol zákonným spôsobom (využitím podnetov alebo opakovaných podnetov) na nadriadenej prokuratúre podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.

Okrem toho z návrhu na rozhodnutie (petitu) vyplýva, že namietané konanie, ktorým malo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 128/12/6606, bolo už právoplatne zastavené jednoznačne v prospech sťažovateľa, a to uznesením z 10. januára 2013, čím mu bola poskytnutá ochrana jeho právam a oprávneným záujmom v namietanom konaní ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. V dôsledku uvedeného nemôže byť sťažovateľ dotknutý na svojich základných právach, keďže medzi napadnutým postupom okresnej prokuratúry a tvrdeným porušením jeho základných práv nie je žiadny príčinný vzťah.

Vzhľadom na tieto skutočnosti a odmietnutie sťažnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2013